

„Nové prikázane lásky.”

Náš Pán Ježiš Kristus natoľko miloval ľudí, že sa stal človekom, vzal na seba našu prirodzenosť a žil v každodennom kontakte s chudobnými a bohatými, so spravodlivými a hriešnikmi, s mladými a starými, s pohanmi a židmi. Žil v neustálom dialógu so všetkými: s tými, ktorí ho milovali, s tými, ktorí neustále hľadali spôsob, ako prekrútiť jeho slová, aby ho odsúdili. – Usiluj sa aj ty správať ako Pán. (Vyhňa, 558)

19. január

Veľmi dobre tak pochopíme netrpezlivosť, úzkosť a nepokojné túžby tých, ktorí sa s dušou od prírody kresťanskou nehodlajú zmieriť s osobnou a spoločenskou nespravodlivosťou, akej je ľudské srdce schopné. Po toľkých storočiach spolužitia ľudí je ešte stále toľko nenávisti, ničenia a fanatizmu nahromadených v očiach, ktoré nechcú vidieť, a v srdciach, ktoré nechcú milovať.

Pozemské dobré si rozdelilo niekoľko málo ľudí; kultúrne výdobytky sú výsadou uzavretých kruhov. A vonku, hlad po chlebe a vzdelaní a s ľudskými životmi, ktoré sú sväté, lebo pochádzajú od Boha, sa zaobchádza ako s obyčajnými vecami, číslami v štatistike. Chápem a takisto pociťujem túto

netrpezlivosť, lebo ma pobáda
pozerať na Krista, ktorý nás neustále
vyzýva, aby sme uviedli do života
toto nové prikázanie lásky.

Treba teda spoznať Krista, ktorý nám
vychádza v ústrety v našich bratoch
ľuďoch. Žiadny ľudský život nie je
izolovaný, ale je prepojený so životmi
iných. Žiaden človek nie je osamote
stojaci verš, ale všetci sme súčasťou
jednej božskej básne, ktorú Boh píše
v spolupráci s našou slobodou. (Ísť s
Kristom, 111)